

عنوان مقاله:

بررسی اثرات تاریخ انتقال نشاء و سوخچه بر زودرسی و برخی از صفات ژنوتیپ های پیاز در استان خوزستان

محل انتشار:

نهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

عبدالستار دارابی - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان.

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه اثرات تاریخ انتقال نشاء و سوخچه بر زودرسی کردن ژنوتیپ های پیاز در استان خوزستان این آزمایش به مدت یک سال زراعی 1392-93 در ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان و مزارع شهرستان باغملک انجام گرفت. این پژوهش به صورت آزمایش اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. عامل اصلی شامل نوع سیستم کاشت: نشاء و سوخچه و چهارژنوتیپ شامل پیاز اصلاح شده بهبهان، توده محلی رامهرمز، ارقام پریمورا و تگزاس ارلیگرانو و سه تاریخ انتقال اول و پانزده مهر و اول آبان به صورت فاکتوریل در کرت های فرعی در نظر گرفته شدند. به منظور تولید سوخچه، بذور در اوایل فروردین ماه با تراکم 10-12 گرم در کرت هایی به ابعاد یک متر مربع در ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان کشت گردیدند. برای تولید نشاء، بذور در تاریخ های اول و پانزدهم مرداد و اول شهریور در شهرستان باغملک در خزانه کشت شدند. رقم پریمورا در تکثیر با هر دو روش کاشت حداکثر عملکرد کل و قابل فروش را تولید نمود. بر اساس نتایج این بررسی برای زودرسی کردن پیاز در استان خوزستان کاشت سوخچه های رقم پریمورا در تاریخ پانزدهم مهر با عملکرد قابل فروش 46/34 تن در هکتار توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

عملکرد کل، عملکرد قابل فروش، سوخچه ، ژنوتیپ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/724263>

